

רע"פ 5494/19 - מרדכי רנד נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5494/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מרדכי רנד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעפ"ג 2372-05-19 מיום 26.6.2019 שניתן על ידי כב' השופטים ד' ברלינר; ש' יניב; וש' זמיר

בשם המבקש: עו"ד סיני-חרוזי-מוזס

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטים ד' ברלינר; ש' יניב; ו-ש' זמיר) בעפ"ג 2372-05-19 מיום 26.6.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופט א' הרמלין) בת"פ 9437-11-15 מיום 17.3.2019.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 20.12.2013 בסמוך לשעה 03:45 לפנות בוקר מכר המבקש לשני "לקוחות" שונים שלוש "יחידות" של סם מסוכן מסוג "קריסטל" תמורת סך כולל של 750 ש"ח.

באותה עת החזיק המבקש ברכבו 14 "יחידות" של סם מסוג הרואין במשקל כולל של כ-11 גרם, ו-8 "יחידות" של סם מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-1.9 גרם.

3. בגין ביצוע מעשים אלו הורשע המבקש, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים), ועבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

4. בגזר דינו עמד בית משפט השלום בתל אביב-יפו על החומרה שיש לייחס למעשים שבגינם הורשע המבקש, וקבע כי בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

כמו כן, בעת גזירת העונש התחשב בית משפט השלום בין היתר בנסיבותיו האישיות של המבקש; בהיותו נעדר עבר פלילי; בהמלצת שירות המבחן להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 180 שעות מאחר שהוא אב חד-הורי המפרנס את שתי בנותיו; וכן בשיקולי שיקום.

משכך, הטיל בית משפט השלום על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות; עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירת סמים מסוג "פשע"; 6 חודשי פסילת רישיון על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים; קנס בסך 3,000 ש"ח; צו מבחן למשך שנה; וכן חילוט על סך 600 ש"ח שנתפסו אצל המבקש, והשמדת הסמים שנתפסו.

5. ערעור המבקש על גזר דינו לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו נדחה ביום 26.6.2019, תוך שנקבע כי המעשים שבגינם הורשע המבקש חמורים ובעלי פוטנציאל נזק רב, וצוין כי:

"הערעור הינו ערעור סרק, שאין בו מאום וטוב היה לו שלא הוגש משהוגש. חסד נעשה עם המערער [המבקש - י' א'], חסד גדול היינו אומרים, בכך שבימ"ש קמא לא שלח את המערער לריצוי מאסר לתקופה משמעותית מאחורי סורג ובריח. לא היינו תמהים לו המדינה הייתה מערערת בתיק מסוג זה".

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, ולצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות שהוטל על המבקש.

בבקשתו למתן רשות ערעור, טוען המבקש כי העונש שהוטל עליו חמור יתר על המידה, וכי יש לסטות ממתחם העונש ההולם שנקבע לו מ"שיקולי צדק" בהתאם לחריג שנקבע בע"פ 4456/19 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015) (להלן: עניין לופוליאנסקי)

לטענת המבקש, להותרת העונש שהוטל עליו על כנו תהא השפעה שלילית מבחינה "נפשית ורגשית" על ילדותיו, אשר אחת מהן מטופלת זה מכבר במסגרת המרכז הקהילתי לבריאות הנפש ביפו.

בהקשר זה יצוין כי לצד הבקשה למתן רשות ערעור צורפה בקשה להגשת ראיות נוספות שעניינן על פי המתואר הערכות של גורמי מקצוע בדבר ההשלכות של ריצוי עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות שהוטל על המבקש

על בני משפחתו.

עוד נטען בבקשה כי היא מצדיקה מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" שכן המצב המשפטי ביחס לחריגה ממתחם העונש ההולם מחמת שיקולי צדק "אינו בהיר", כהגדרת המבקש, וכי יש להיעתר לבקשה אף משיקולי צדק.

דין והכרעה

7. דין הבקשה למתן רשות ערעור להידחות.

8. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש.

יתירה מזו, בקשת רשות ערעור המופנית כלפי חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים של סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (וראו: רע"פ 1694/19 יאסין נ' מדינת ישראל (31.3.2019)).

9. הבקשה שלפני אינה עומדת באמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

חרף ניסונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, אני סבור כי היא אינה חורגת מדל"ת אמותיו של עניינו הפרטי. טענותיו של המבקש ממוקדות כולן בשאלה האם אמות המידה שהותוו בפסיקה בעניין לופוליאנסקי חלות על נסיבות המקרה דנן – והן אינן מעלות כל סוגיה עקרונית רחבת היקף.

10. זאת ועוד, אני סבור כי העונש שהוטל על המבקש חמור כלל ועיקר, וקל וחומר שהוא אינו סוטה לחומראבאופן קיצוני ממדינות הענישה הנהוגות במקרים בעלי נסיבות דומות.

בית משפט זה שב והדגיש כי יש לייחס חומרה רבה לעבירות של סחר בסמים מסוכנים, וכי יש להיאבק בתופעה זו באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה, המתחשבת בין היתר בכמות הסם, בסוגו ובחלקו של הנאשם בביצוע העבירות (וראו למשל: ע"פ 4295/15 אלצאנע נ' מדינת ישראל (2.5.2016)).

עוד נקבע בפסיקה כי בשל חומרתן של עבירות אלו מעמד הבכורה בעת גזירת עונשו של נאשם יוענק לשיקולי ההרתעה ואלו יגברו על שיקוליו האישיים (וראו: ע"פ 1274/16 עווד נ' מדינת ישראל (6.10.2016)).

בנסיבות המקרה דנן, בו החזיק המבקש ברשותו כמות גדולה של סמים מסוג הרואין וקוקאין שלא לצריכה עצמית, ואף מכר בשתי עסקאות נפרדות סמים קשים בכמויות לא מבוטלות תמורת בצע כסף, אני סבור כי העונש שהוטל עליו מקל עמו – אף בהתחשב בנסיבותיו האישיות להם הוענק משקל נכבד בעת גזירת עונשו.

מטעמים אלו, איני סבור כי יש מקום ליתן למבקש רשות ערעור "משיקולי צדק".

11. משלא מצאתי טעם המצדיק את קבלת הראיות בשלב דיוני מאוחר זה, אין מקום לקבל אף את הבקשה לצירוף ראיות (וראו: רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.6.2019); יוסף אלרון "קבלת ראיות שלא על פי סדרי הדין המשפט יב 15 (2007)).

12. הבקשה למתן רשות ערעור נדחית אפוא.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע העונש.

ניתנה היום, כא' באב התשע"ט (22.8.2019).

ש ו פ ט